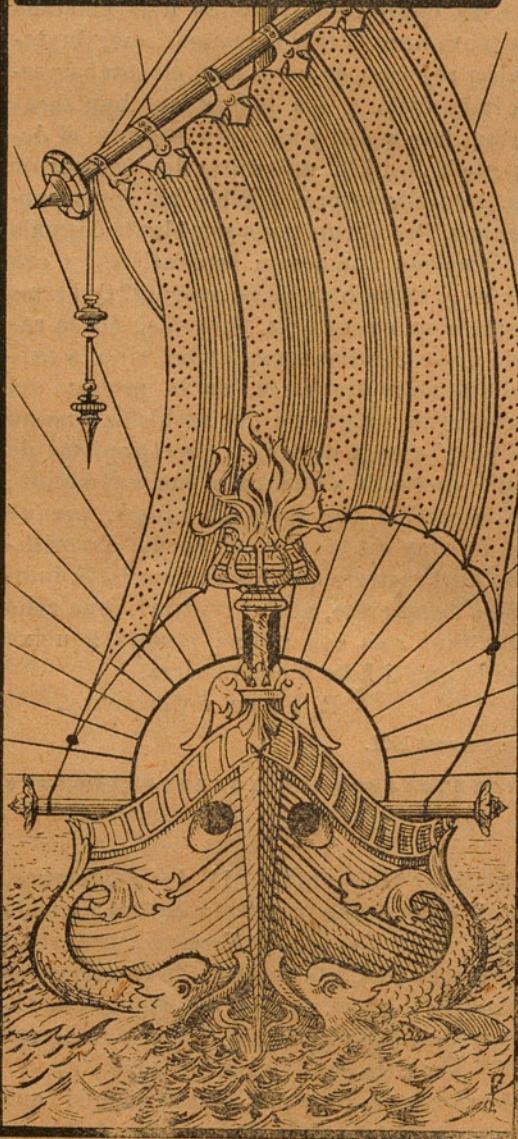

LLEVANT

Any I * N.º 2 * Septembre 1901

PERIÓDICH
DE PROPAGANDA CATALANISTA
PORTA-VEU DE LA
AGRUPACIÓ DEMOCRATICA CATALANISTA
LO TRÀNGUL.
(ADHERIT Á LA UNIÓ CATALANISTA)

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
SANT FERRÁN - 16 — BARCELONETA

S' envia un sol exemplar á qui fassi un donatiu anyal.—No's tornan los originals.—Lliure la reproducció dels treballs.

Aquesta quinzena endolém las planas de LLEVANT pera commemorar y recordar als fills tots de Catalunya l' urpada salvatje que 's doná á la nostra llivertat. Urpada que feu brollar sanch, molta sanch del' ànima del nostre poble postrantlo en lassitut esferehidora.

D' any en any va pellantse aquella crudel ferida; d' any en any van estroncantlhi la déu per hon s' escorria la vida exhuberant d' aquest poble mascle, d' aquest poble potent, quins fills, com á tals, saben y volen, plens d' amor, cercar lo cabal restabliment de llur mare patria sacrificada per ergull de raça d' altre poble caduch que va dret á la fossa cantantlhi las *absoltas* tot un escamot de toreros, y polítichs d' ofici cridats á regenerarla á só de tabals, insensantlo ab fum d' escandalosas orgías que no calmaren ni 'ls desastres de Cuba, ni las vexacions d' última hora que á Cataluya sobretot, l' hi han fet més mal que pedra seca.

Descubrimnos devant las cendras dels que pernejant á tota força y brahó en defensa de las preuhadas llivertats, caygueren á l' envista d' aquella senyera gloriosa que arbolava 'n Rafel de Casanova encoratjant als nostres avis, quins preferiren morir honradament avants de claudicar ni donar á la patria llur una página escandalosa, com molts ne té l' historia d' aquella pobre nació torera, y de quinas se 'n fan gloria 'ls patrioters d' última hora.

Descubrimnoshi, sí; descubrimnoshi y alcant la testa ben enlayre demaném compte á n' aquella *patria grande* de la sanch vessada en tant trista jornada y diguemtloshi que si ells la vessan á gratsient entre sorollosas músicas y aclamacions de joya en las plaças de toros, padró de la barbaria, nosaltres la estimém més, molt més, y quan la llensem es quan perilla la nostra honra, no l' honra de fira enllustrinada, sino la que aguanta ferma y potenta la vida esplendent de pobles quins, encare que 'l sol se ponga en sos dominis, son grans devant las nacions civilisadas.